

Jure Kozjek znova svetovni prvak

Alassio je bil prizorišče letošnjega svetovnega prvenstva, ki je bilo nekoliko neobičajno v primerjavi s prejšnjimi sezonami. Svetovnemu prvenstvu za ženske so se z dvema disciplinama pridružili tudi člani, premierno pa smo bili priča nastopom mešanih parov. Slovenska balinarska ekspedicija se vrača domov z štirimi osvojenimi kolajnami, poleg zlatega odličja smo osvojili še tri bronasta medtem ko smo v štirih disciplinah ostali praznih rok.

SP ALASSIO 2021 - ČLANI - POSAMEZNO KLASIČNO

Slovenijo je po pričakovanjih zastopal Jure Kozjek, ki je v tej disciplini zastopal naše barve vse od leta 2011 in le dvakrat ostal praznih rok. Leta 2016 na evropskem prvenstvu v Nici ter leta 2019 na svetovnem prvenstvu v Mersinu. Po treh zaporednih osvojenih naslovih svetovnega prvaka mu je pot do četrtega naslova presekala Argentinec Montemerlo, ki je Jureta izločil v polfinalu, dve leti kasneje pa Hrvat Marin Čubela, ki je našega šampiona izločil v četrtfinalu. Oba Juretova krvnika sta kasneje tudi osvojila prvenstvo, tako da vsekakor drži rek ***“Če premagaš Jureta Kozjeka postaneš svetovni prvak”***.

Trnova pot do četrte zvezdice

Jure je letošnji turnir pričel v skupini skupaj z Špancem Danielom Guilenom in Srbom Srđanom Butorcem. Oba je brez večjih težav premagal in se kot zmagovalec skupine uvrstil v osmino finala, kjer ga je čakal Američan Giuseppe Gadaleta. Tudi z njim je zlahka opravil na zelo zahtevnih igriščih, ki so tudi slovenskemu reprezentantu delali nekaj preglavic, predvsem pri bližanju. V četrtfinalu smo bili priča prvi grozljivki, žrtev na koncu dvoboja pa je bil nemški reprezentant Miroslav Olujić. Slednji je imel deset minut pred koncem po zaslugi svojega odličnega bližanja kar štiri točke prednosti, za nameček pa je za svoj vložek v odločilnih trenutkih poskrbel tudi linijski sodnik, ki je Kozjeku zapiskal prestop pri bližanju. Jureta je to krepko podžgalo, saj je v tem obratu s kroglo manj zapisal dve točki in ob izteku igralnega časa zaostajal le še za dve na semaforju. S prvo kroglo je bil Slovenec ponovno nekoliko predolg, Olujić pa je v svojem slogu prvo kroglo približal tik za balinčkom. Jure je z drugo bližano kroglo odgovoril z najboljšim možnim odgovorom, naslonil jo je namreč na nasprotnikovo. Slednji se je nato nekoliko razmetal in v prazno porabil svojo "municijo", Juretu pa so ostale še dve krogli. S prvo je bil

pri bližanju znova predolg ampak je bila vseeno v igri za dve potrebni točki. Prepreka do dveh osvojenih točk za izenačenje je stala tik za Juretovo "punto" kroglo in težko si je bil zamisliti, da bi jo bilo možno izbiti iz terena ne da bi zadel tudi kakšno od svojih. Jure seveda ni bil tega mnenja, zagrabil je svojo zadnjo kroglo in hladnokrvno zadel Olujićevo kroglo, "suho", brez posledic. Kakšna poteza, neverjetno, rezultat pa poravnan na deset. Seveda za kakšno veselje je bilo še prekmalu, saj nas je čakal dodatni obrat. Juretu je končno uspelo prvo kroglo postaviti pred balina. Nемец, ki je bil seveda v šoku, je uspelo le enkrat prevzeti točko, a je njegovo kroglo Jure s prvim zbijanjem pospravil in se tudi z nekaj športne sreče uvrstil v polfinale.

V nedeljskem jutranjem polfinalu smo bili priča reprizi polfinala iz Casablance. Juretu je nasproti stal Argentinec Guillermo Montemerlo, ki je leta 2017 v polfinalu premagal Kozjeka v finalu pa Hrvata Pera Čubelo. V finale se je uvrstil tudi dve leti kasneje v turškemu Mersinu, a je klonil proti Hrvatu Marinu Čubeli. Kozjek je pričel odločno z odličnim bližanjem, a je po prvemu obratu vseeno zaostajal za dve točki. Argentinec je namreč štirikrat zbijal a sta mu dve krogli ostali v igralnem polju. Jureta to ni zmedlo in je nadaljeval s svojo igro. Počasi je stiskal nasprotnika, predvsem z odličnim bližanjem, kot ga na tem prvenstvu še ni prikazal. Balinčka je vztrajno metal proti zadnji črti, in kar se da ob levi out-liniji, tako kot smo bili pri njem vajeni na vseh dosedanjih prvenstvih. Montemerlo je iz obrata v obrat popuščal, razlika pa je naraščala v slovensko korist. Seveda pa tudi tokrat brez drame ni šlo. Ko smo že vsi mislili, da je dvoboj odločen, tri točke prednosti bi namreč morale zadostovati za končno zmago, je Jure v zadnjem obratu kar dvakrat zgrešil, s tretjo kroglo pa je sicer zadel a argentinska krogla ni zapustila igrišča. Z zadnjo kroglo mu sicer ni bilo težko prevzeti točke, a je imel Argentinec na voljo še tri krogle, ena pa je kot že rečeno ostala v igralnem polju. Montemerlo bi z rešto celo zmagal, z zadetkom

pa izsilil dodatni obrat. Svetovnemu prvaku iz Casablance so se na našo srečo zatresle roke, s prvo kroglo je zgrešil svoj cilj, z drugo pa je Juretovo kroglo le premaknil in dvoboj je bil odločen.

V popoldanskem velikem finalu je Jureta Kozjeka čakal obračun s Hrvatom Perom Čubelo, ki je v polfinalu brez večjih težav premagal reprezentanta Bosne in Hercegovine Josipa Glavinića. Naj spomnim, da je to drugi finalni slovensko hrvaški obračun v tej disciplini, prvič je Jure na Reki leta 2015 premagal Anteja Grančiča. Tudi tokrat je bilo že po uvodnih minutah jasno, da bo serijskega prvaka težko zaustaviti. Jure je tudi v popoldanskih urah, tako kot zjutraj, nadaljeval z odličnim bližanjem, Hrvat pa je pričel dokaj nervozno, še večji nervozi pa so botrovale njegove napake na uvodu dvoboja. Jure tokrat ničesar ni prepuščal naključju in nasprotniku ni ponudil niti najmanjše priložnosti za morebitni preobrat. Igralni čas se še ni iztekel, ko je Pero Čubela pri zaostanku 12:3 športno priznal poraz novem svetovnemu prvaku podal roko. Slavje v slovenskemu taboru se je lahko pričelo.

»Razmišljal sem o tem, da moram narediti čim manj napak. Vedel sem, da Čubele ne smem pustiti iz vajeti. Hitro sem se ujel v bližanju in prišel do prednosti. Na srečo sem se izognil napeti končnici ter prišel do četrtega zlata v tej disciplini,« je uspešen razplet pokomentiral Kozjek, ki se je po številu osvojenih naslovov svetovnega prvaka med člani izenačil s selektorjem Davorjem Janžičem. Na vprašanje kateri naslov mu je dražji pa je nadaljeval: **“Prvi mi zagotovo veliko pomeni, saj sem dolgo časa čakal na svojo priložnost v reprezentančnem dresu. Ta zadnji pa je pravzaprav tudi nekaj posebnega, saj sem na zadnjem svetovnem prvenstvu ostal praznih rok in sem bil lahko rečem tako imenovani ranjeni lev. Želel sem dokazati, da še vedno znam balinati na najvišjem nivoju. V Sloveniji je kar nekaj kritikov, ki se naslanjajo ob naših neuspehih, trdijo da smo že prestari in zreli za odpis, zato to današnjo zmago med drugimi namenjam tudi njim. Lahko**

povem še to, da bomo starejši reprezentanti že sami začutili kdaj se je potrebno umakniti in morda je bil to tudi moj zadnji nastop v reprezentančnem dresu. Moram dobro razmisliti kako naprej. “

SVETOVNI PRVAKI – POSAMEZNO KLASIČNO – ČLANI

1. Lyon 1999 – **Xavier Majorel** (Francija)
  2. Kranj 2001 – **Bruno Perras** (Francija)
  3. Nice 2003 – **Bruno Perras** (Francija)
  4. Torino 2005 – **Jasmin Čaušević** (Slovenija)
  5. Grude 2007 – **Carlo Ballabene** (Italija)
  6. Macon 2009 – **Denis Pautassi** (Italija)
  7. Feltre 2011 – **Jure Kozjek** (Slovenija)
  8. Bahia Blanca 2013 – **Jure Kozjek** (Slovenija)
  9. Rijeka 2015 – **Jure Kozjek** (Slovenija)
  10. Casablanca 2017 – **Guillermo Montemerlo** (Argentina)
  11. Mersin 2019 – **Marin Čubela** (Hrvaška)
  12. Alassio 2021 – **Jure Kozjek** (Slovenija)
-